

Posudek oponenta na diplomovou práci Lubomíra JANKŮ, zpracovanou a odevzdanou na téma: „Pražské jaro 1968 v ústavním vývoji Československa“. (leden 2008)

Lubomír Janků si pro svoji diplomovou práci zvolil téma z ústavněprávní historie, které je odbornou literaturou zpracováno. Historické téma je nepochybně legitimním tématem, které v předmětu ústavního práva má své místo i opodstatnění. Svou diplomovou práci měl autor prokázat sepětí faktického „běhu událostí“ a ústavní úpravy, poukázat, kde ústavní úprava předurčila vývoj, kde naopak ústavní úprava konvalidovala faktický stav, jak byla ústavní úprava naplněna, kde nebyla dodržena apod.

Diplomant předložil svoji písemnou práci v celkovém rozsahu 68 stran. Bohužel rozsah je to jediné, čím kriteria pro diplomové práce splnil.

Největším koncepčním problémem jeho práce je, že její obsah neodpovídá názvu. Práce měla být zpracována na téma (a s důrazem) na ústavněprávní vývoj v časově vymezeném období v Československu. Ústavněprávního vývoje je však v práci naprosté minimum (např. autor ani nezaregistroval ústavní zákon č. 77/1968 Sb., o přípravě federativního uspořádání ČSSR), práce je napsána spíše „obecně žurnalisticky“; nedá se jí upřít „čtivost“. Odevzdanou prací autor prokázal, že se velmi dobře orientuje v událostech kolem roku 1968 v Československu i v širších souvislostech. Od diplomové práce na právnické fakultě je však třeba požadovat více – v daném případě by měl „propojit“ proběhlé události s právní úpravou, vidět a hodnotit proběhlé události prostřednictvím práva. To však v práci není. Již tento fakt vylučuje doporučit předloženou diplomovou práci k ústní obhajobě.

V přepracované práci autor může využít odevzdané verze, ale musí ji dát do souladu s názvem a jednotlivé události, resp. faktický vývoj konfrontovat s ústavní úpravou. Rozhodně více místa (možná na úkor vstupních pasáží) musí diplomant věnovat ústavní úpravě jako takové a jejím změnám (je nepřijatelné, aby ústavnímu zákonu o československé federaci byla věnována jedna stránka).

Vedle uvedené koncepční vady by měl v přepracované verzi práce diplomant lépe pracovat s literaturou a poznámkovým aparátem, který je zcela nedostatečný a citace navíc neodpovídají normě, resp. zvyklostem.

Autor by také měl více pracovat s fakty – odkud čerpá tvrzené skutečnosti? Nepochybně například odložení voleb (str. 26 a násl.) vycházelo z politického rozhodnutí, které bylo provedeno zákonem. Ani jeden zdroj však autor neuvádí; jen konstatuje, že k odložení došlo – na základě čeho, na jak dlouhou dobu, zda bylo toto odložení ústavně konformní či nikoli se už čtenář z předložené práce nedozví. Nebo odkud diplomant zná obsah vystoupení L. I. Brežněva při moskevských jednáních (str. 46)? Konstatování něčeho „bez důkazů“ je obecný problém posuzované práce.

Není rovněž obvyklé používat v diplomové práci takové množství náhodně zvolených zkratk (jistě v pořádku je použití všeobecně uznávaných zkratk typu „ČSSR“, „KSC“, ale zkracování jednotlivých slov typu „hosp. problémy“, „konzerv. sil“ do diplomové práce nepatří).

Určitou zvýšenou pozornost také autor musí věnovat závěrečné redakci (jak mohla být ustavena ČNR 10. 6. 1968, když příslušný zákon, podle kterého se tak stalo, byl – podle autora schválen 24. 6. 1968 – str. 56 /je jasné, že jeden údaj musí být chybný/, není možné mít jiný název příslušné pasáže v práci (str. 7) a jiný v obsahu práce, dobře nepůsobí ani gramatické chyby (str. 42 – „se řešili otázky“).

Ze všech těchto naznačených důvodů přeložená diplomová práce nespĺňuje požadavky na tento druh prací kladených a **nedoporučuji ji k ústní obhajobě.**

Praha 2. 4. 2008

JUDr. Jiří Hřebejk

Posudek oponenta na diplomovou práci Lubomíra JANKŮ, zpracovanou na téma „Pražské jaro 1968 v ústavním vývoji Československa“.

Diplomant zpracoval a předložil přepracovanou verzi své písemné práce na téma uvedené v záhlaví tohoto posudku v celkovém rozsahu 72 stran (69 stran vlastního textu). Z předchozí verze využil historickou faktografii, kterou doplnil o odkazy na právní úpravu, resp. poukázal na odraz událostí tzv. pražského jara v právním řádu ČSSR.

Téma práce patří do ústavní historie. Vzhledem k odrazu událostí roku 1968 v novodobé historii Československa s dopady i do současné České republiky, je třeba toto "historické" téma vnímat jako "živé" a "citlivé" i v dnešní České republice. I když k událostem tzv. pražského jara bylo vydáno velké množství titulů, není jistě na závadu - i s určitým odstupem času - zpracovat další studii o roku 1968, což přeložená diplomová práce představuje..

Struktura práce je logická, odrážející název práce. Text práce je rozdělen do 16 částí (včetně "předmětu diplomové práce" a závěru), z nichž většina je dále vnitřně členěna. Připojen je seznam použité literatury. Členěním práce vznikl přehledný a čtivý text ve kterém se prolíná politický a právní vývoj, čímž autor poukazuje na jejich vzájemné propojení.

Z textu posuzované práce vyplývá hlubší zájem i znalosti autora o zvoleném období. Předloženou práci L. Janků tak osvědčil schopnost na základě odborné literatury, právních předpisů a vlastních postřehů předložit ucelenou, věcně správnou studii na zvolené téma, v níž mapuje danou materii a osvědčuje, že je schopen se sebranými fakty dále pracovat.

Práce je napsána na odpovídající jazykové, stylistické i grafické úrovni. Přiměřený je i poznámkový aparát (není však obvyklé poznámky pod čarou označovat jako "Pozn.:"), a seznam použité literatury. Předložená práce L. Janků splňuje obecné požadavky na tento druh prací kladených a proto ji **doporučuji k ústní obhajobě.**

Při ústní obhajobě by diplomant mohl blíže rozvést otázku absence republikových ústav po r. 1969, kterou (ne zcela přesně) konstatuje na str. 34 a 35 své práce.

Od průběhu ústní obhajoby je pak odvislá i klasifikace L. Janků.

Praha 20. 6. 2008

oponent